

HOSPITALITAT DE LA MARE DE DEU DE LOURDES

Aquest cap de setmana i gràcies a la diligència de la delegació local de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, pujaran a Montserrat un grup de 32 malalts acompanyats d'una cinquantena de feligresos per participar en la Romeria Diocesana que cada any organitza l'Hospitalitat.

S'estan preparant també les peregrinacions diocesanes amb malalts a Lourdes que seran presidides pel Cardenal Jubany. La primera serà pel juny del 24 al 29. Convé que totes les persones interessades en participar-hi passin a inscriure's com més aviat millor. Seran atesos dimarts de sis a dos quarts de nou del vespre o dijous d'onze a dos quarts de dues i de sis a dos quarts de nou del vespre a la rectoria.

Inscriuiu-vos aquesta mateixa setmana.

APLEC DE JOVES

Diumenge passat es va celebrar a la Costa del Montseny un aplec pasqual al que hi varen participar nois i noies de catorze a disset anys que, a diferents pobles del Vallès, es troben periòdicament i segueixen un mateix programa de formació cristiana.

Després de reflexionar per grups, es va celebrar l'Eucaristia i varen posar en comú el treball realitzat.

Malgrat que la jornada coincidia amb època d'exàmens, dels cinc-cents joves que participen en el moviment se'n varen reunir cap a dos-cents cinquanta.

PRIMERA COMUNIÓ

Avui diumenge a les 10 del matí celebrarem l'Eucaristia per als grups de catequesi familiar de les catequistes Gns. Josefina Buixó i Isabel i Àngels Marzal. Dissabte vinent a les sis de la tarda es preparen els tres grups de diumenge que ve: dels Srs. Amargant, Sra. Ignàsia Vergara i Sra. Assumpció Roca.

"JORNADES DE PARELLA i FAMILIA"

En el full d'avui adjuntem el programa d'aquestes jornades. Doneu-les a conèixer.

FOTOGRAFIES ANTIGUES

Els feligresos atents a les necessitats de la parròquia ens han fet arribar ja més de setanta fotografies amb les quals es pot refer gràficament bona part de les construccions antigues de la parròquia. Hi ha una zona que encara no ha aparegut en cap de les fotografies localitzades: els exteriors de l'escola i el centre catòlic, així com l'hort o jardí de la rectoria. A veure si entre tots les localitzem.

CAPELLA DE SANTA ANNA

Ens han assegurat que a finals de setmana tindrem ja la imatge de Sta. Anna amb la còpia acabada que podreu veure a la seva capella. Aquesta setmana s'ha rebut un donatiu d'una Anna Maria de cinc mil pessetes. Moltes gràcies. El dèficit per les obres realitzades és de 643.457,- ptes.

TRACTEU BÉ ELS CANTORALS

Amb l'ajuda d'unes quantes persones pacients hem començat a refer els cantorals que s'estan desenquadrant. Poc a poc mirarem de refer-los tots. Però, per favor, no els deixeu en mans dels nens petits. I procureu retornar-los al seu lloc en acabar la Missa. Amb tot recordeu que la pitjor manera de tractar-los és no fent-los servir!

SUBSCRIPCIÓ PER L'ATRI i EL PORTAL

Som a 753 subscripcions: hem superat les tres quartes parts gràcies a l'esforç d'un bon nombre de feligresos i amics.

Amb tot, no sabeu pas l'angúnia que fa haver d'explicar als contractistes concursants que encara tenim dues-centes quaranta-set subscripcions pendents! Ani-meu-vos. Són cap a mil cinc-cents els que una hora o altra us heu endut a casa la butlleta de subscripció. A veure si feu un cop de cap tots els que bonament pugueu i ani-meu els vostres amics.

Tot es va preparant per començar. Aquesta mateixa setmana hem de mirar de decidir l'adjudicació de les obres i per això convoquem el Consell d'economia per reunir-nos dijous a les deu de la nit.

ON CAURÀ LA PEDREGADA?

Després d'una tempesta d'estiu diuen que un rector de pagès exhortava els feligresos a donar gràcies a Déu perquè la pedregada havia descarregat sobre les vinyes del poble veí....

L'acudit reflexa una inclinació tan explicable com poc cristiana: la de posar l'accent en els propis interessos per damunt de tot. M'he adonat que jo mateix prenia aquesta actitud quan em parlaven de la nova presó.

He desitjat instintivament que l'emplacin com més lluny millor. I que no perdem la poca verdor i la poca pau que envolta la ciutat per culpa d'uns mòduls penitenciaris i del tragí humà que comportarien aquestes instal·lacions. Cada cartell i cada pintada em refermava el sentiment: jo tampoc no vull la presó a La Roca.

Com que els sentiments són confusos, cal raonar. Per una banda voldríem preservar la ciutat i el seu entorn amb zones de conreu i reserves de bosc que procurin una certa qualitat de vida. Un desig legítim i encara possible en algun grau, al Vallès oriental. Per altra banda voldríem allunyar l'entorn humà del delicte d'una població que fins avui té un grau inferior de conflictivitat delictiva. Un altre desig legítim. (Desconec si hi ha qui vol allunyar la presó simplement per raons econòmiques i no vull considerar si aquesta aspiració és en la mateixa mesura raonable.) Però les aspiracions legítimes només prendran sentit si sabem trobar una alternativa a les necessitats socials: "no volem la presó a La Roca perquè a tal altre lloc estarà millor i no perjudicarà tant" aquesta seria la resposta. Perquè si a tot el país s'invoquen les mateixes raons i no pot trobar-se lloc per a la nova presó, aquestes aspiracions passen de legítimes a utòpiques. I no seria pas cap avantatge que des de la capital de l'Estat, amb menys coneixement de causa que des de les instàncies més pròximes, se'ns imposés una decisió.

Però encara hi ha més. A tots ens agrada viure tranquils i a vegades volem la pau i la tranquil·litat al preu que sigui. Defugim els problemes dels altres i ens fem insolidaris. Com a conseqüència contribuïm a endurir les relacions humanes. Així -potser sense acabar de fer-nos-en càrrec- afavorim la delinqüència i fem necessàries les presons. El drama del delicte, tan actual, ens hauria de fer reflexionar: o treballem per una societat més acollidora o som nosaltres mateixos agents de marginació.

Defensar la qualitat de la vida ha de voler dir també plantar cara a les xarxes poderoses de la corrupció i procurar unes oportunitats culturals i un lloc de treball per a tothom. Als cristians ens correspon, a més, oferir obertament els valors de la fe que restaura la dignitat de l'home caigut. Si no ens redrecem i anem abandonant aquestes tasques, aviat no hi haurà prou solars per a les presons que caldrà construir. No sé si per a nosaltres mateixos.

Finalment: només qui no ha sospitat que algun dia el delinqüent o el pre-delinqüent pot ser un fill o una filla, un germà o un amic s'obstina en no voler saber que els mètodes i les instal·lacions penitenciaris s'han de millorar.

Jo no voldria la presó a La Roca ni a Rubí ni a Subirats però tampoc no vull ser irresponsable davant de les conductes marginals i del drama de la delinqüència i les seves causes. I molt menys vull encara que per manca de les adequades instal·lacions -o amb aquest pretext- les presons, fins i tot les preventives, comportin necessàriament la definitiva degradació del delinqüent.

Blai Blanquer pvre.